

1689 1ste Del. af Lovf. om Forandr. i Lov 10 Marts 1861 § 2 (Fernbanel.: Veile—Aarhus.) 1690

saaledes, at Arbeidet kunde fortsættes i en vis Kontinuitet, saa at man først behandlede et Par Timer Strib—Fredericia og dernæst et Par Timer Rye—Silleborg. Jeg troer saaledes, at det vil være rigtigst at nedfætte to Udvalg.

Formanden: Rigsdagsmanden for Ringhjøbing Amts 5te Valgkreds har Ordet.

J. J. Christensen: Jeg frafalder Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet.

S. Sage: Det gjør mig ondt, at jeg har bidraget til at forlænge denne Debat efter den meget lange, vi tidligere have havt. Jeg vilde særdeles gjerne komme den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) imøde saaledes, at han slap for at reise sig, thi jeg lægger ikke saa stor Vægt paa, at mit Forslag vedtages; men jeg kan dog ikke indrømme ham, at Arbeidet paa nogen Maade vil blive forlænget derved, at der kommer de samme Medlemmer i begge Udvalg. Naar der kun bliver eet Udvalg, maa dette dog behandle den ene Lov efter den anden, altsaa selv om det arbeider nok saa rask, kan det ikke arbejde hurtigere end tvende Udvalg; ja, der er endogsaa al Sandsynlighed for, at to Udvalg, naar de blive sammensatte af forskjellige Medlemmer, ville kunne arbejde hurtigere. Forøvrigt tilstaaer jeg, at det Hensyn, som nys blev gjort gjældende af den ærede Kultusminister, var det, der væsentligt bestemte mig til at foreslaae et særskilt Udvalg i denne Sag; navnlig har jeg en vis Skræl for de store Udvalg.

Tscherning: En lille Tilfætning af tvende Medlemmer vil ikke kunne gjøre meget, saa den Forstrækkelse vil det ærede Medlem nok kunne overvinde. Jeg tilstaaer aabenhjertig, at der er saa Ting, der have forundret

mig saameget som den ærede Kultusministers sidste Udtalelse. Den ærede Minister har under Forhandlingerne sagt os, at Berøringspunkterne for begge Baner ogsaa laae for som en Gjenstand for Endring; men naar man ikke behandler Forslagene i Fællesskab, saa vil dette jo i en væsentlig Grad tabe sin Betydning. Stillede man et Endringsforslag i den Retning til det ene Lovforslag, saa vilde man sige: Her hører det ikke hjemme; og stillede man det til det andet Lovforslag, saa vilde man sige det Samme; denne Bane gennem Sylland og Thyen udgjør i Virkeligheden en Heelhed, og det, at den er forelagt os i tvende Afdelinger, kan ikke have nogen væsentlig Indflydelse i saa Henseende. Det forekommer mig derfor, at det fra vor Side er det Simpleste og Naturligste at betragte begge Forslagene som en Heelhed, thi saa ere vi ikke udsatte for at komme i Forlegenhed med Hensyn til de Punkter, hvor de berøre hinanden. Jeg synes, at det Forslag, der fremkom fra det ærede Medlem her bag ved (Klein), indeholder en Fyldestgjørelse af Alt, hvad man kan ønske sig, thi deels vil der derved komme flere Medlemmer til at deeltage i Forhandlingen i Udvalget, deels vil man være istand til at vælge med temmelig Frihed ind i dette Udvalg, hvem man vil, og endelig vil Arbeidet derved bedre kunne skrives frem. Nedsætter man derimod to Udvalg, saa seer det aabenbart ud, som om man derved vilde fremtvinge en vis eenstidig Afgjørelse, idet man da ikke kan vide, hvorledes de vilde komme til at stille sig til hinanden eller mod hinanden, og jeg kan derfor, efter hvad den ærede Minister har raadet til, kun dobbelt tilraade ikke at vælge et særskilt Udvalg til at behandle dette Lovforslag.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg maa dog bemærke, at den ærede Rigsdagsmand maa skjælnes mellem, hvad man kan gjøre og hvad man vil gjøre. Det er aldeles rigtigt, at man kan bringe et hvilket-somhelst af de anthuede Spørgsmaal under Forhandling, men derimod haaber jeg ikke, at man vil gjøre det. Jeg har sagt, at Thinget